

справа № 179/1101/17

провадження № 2/179/44/18

Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

16 травня 2018 року Магдалинівський районний суд Дніпропетровської області у складі

головуючого судді Ковальчук Т.А.

при секретарі Хорольській І.П.

за участю

позивача (відповідача) ОСОБА_1

представника позивача (відповідача) ОСОБА_2

відповідача (позивача) ОСОБА_3

третьої особи ОСОБА_4

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду смт. Магдалинівка Дніпропетровської області цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_3 про поділ майна подружжя та за зустрічним позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_1, третя особа - ОСОБА_4 про розподіл майна подружжя, визнання права приватної особистої власності на частку майна, визнання грошових коштів спільним боргом подружжя, визнання права спільної часткової власності на майно, набуте у шлюбі,

В С Т А Н О В И В :

24 липня 2017 року до Магдалинівського районного суду Дніпропетровської області надійшла позовна заява ОСОБА_1 до ОСОБА_3 про поділ майна подружжя.

ОСОБА_1 посилається на те, що сторони перебували у шлюбі з 19.08.2006 року по 17.07.2017 року. В період шлюбу у сторін народилося двоє дітей: ОСОБА_5, ІНФОРМАЦІЯ_1, та ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_2.

В період шлюбу сторонами було отримано у власність земельну ділянку площею 0,25 га, кадастровий № 1222380500:04:001:0120, для будівництва та обслуговування житлового будинку. На земельній ділянці сторонами в період шлюбу було побудовано житловий будинок площею 137,2 кв. м. по вул. Степова, 12а, с. Малоандріївка Магдалинівського району Дніпропетровської області. Вказане нерухоме майно зареєстроване на ОСОБА_3

Крім того, позивач в поясненнях до позову зазначила, що вона проживає разом з двома дітьми на утримання яких з відповідача стягуються аліменти, однак відповідач не приймає участі в їх утриманні, у зв'язку із чим допустив заборгованість по сплаті аліментів у розмірі 40000 грн.

Враховуючи вказані обставини, з урахуванням інтересів неповнолітніх дітей, ОСОБА_1 звертається до суду та прохає в порядку поділу спільного майна подружжя припинити право спільної сумісної власності та визнати за нею право власності на 2/3 частини житлового будинку та присадибної земельної ділянки по вул. Степова, 12а, с. Малоандріївка Магдалинівського району Дніпропетровської області.

22 листопада 2017 року до суду надійшла зустрічна позовна заява ОСОБА_3 до ОСОБА_1, третя особа - ОСОБА_4 про розподіл майна подружжя, визнання права приватної особистої власності на частку майна, визнання грошових коштів спільним боргом подружжя, визнання права спільної часткової власності на майно, набуте у шлюбі.

ОСОБА_3 в позові посилається на те, що він маючи намір побудувати спірний житловий будинок, діючи в інтересах сім'ї, уклав у грудні 2012 року з родичем ОСОБА_4 усний договір про надання в борг 36000 доларів США для будівництва житлового будинку, про, що укладена розписка, зобов'язуючись повернути усю суму грошового боргу на першу вимогу ОСОБА_4 У зв'язку із набуттям цих грошових коштів був побудований житловий будинок по вул. Степова, 12а, с. Малоандріївка Магдалинівського району Дніпропетровської області. Земельна ділянка на якій побудовано житловий будинок була набута ним у власність в порядку безоплатної приватизації.

11 березня 2006 року, до укладення шлюбу, ОСОБА_3 було відкрито депозитний рахунок на який внесено кошти в розмірі 30000 доларів США. Вказані кошти були ним використані для будівництва спірного житлового будинку.

ОСОБА_3 зазначає, що спірний житловий будинок був побудований ним за час шлюбу, але за кошти, які належали йому особисто, а присадибна земельна ділянка, яка одержана ним в порядку приватизації є також його приватною особистою власністю.

У сторін є боргові зобов'язання на суму 36000 доларів США перед ОСОБА_4, які виникли внаслідок укладення в інтересах сім'ї договору позики від 12 грудня 2012 року. Частину боргу в сумі 7000 доларів США повернуто, а 29000 доларів США не повернуто.

На підставі наведеного, ОСОБА_3 звертається до суду та прохає у порядку поділу майна, що є об'єктом спільної сумісної власності сторін: визнати грошовий борг у сумі 36000 доларів США спільним боргом подружжя; визнати за сторонами право власності на житловий будинок по вул. Степова, 12а, с. Малоандріївка Магдалинівського району Дніпропетровської області по ? частині за кожним; зобов'язати ОСОБА_1 сплатити ОСОБА_3 50 % суми у розмірі 3200 грн. обов'язкових житлово-комунальних послуг (серпень-листопад 2017 року).

У судовому засіданні ОСОБА_1 та представник ОСОБА_1 ОСОБА_2 первісні позовні вимоги підтримали, посилаючись на обставини викладені в позовній заяві. Заперечили проти зустрічних позовних вимог, зазначивши, що позовні вимоги ОСОБА_3 необґрунтовані та не підтверджені відповідними доказами, є неправдивими та надуманими.

ОСОБА_3 в судовому засіданні заперечив проти первісного позову, зазначивши, що будував спірний будинок за власні кошти, та кошти, які йому були надані за договором позики. Земельна ділянка на якій збудований житловий будинок є його особистою приватною власністю, оскільки набута в порядку безоплатної приватизації. ОСОБА_3 вважає, що має право на ? частину спірного домоволодіння. ОСОБА_3 зустрічні позовні вимоги підтримав повністю, прохав задовольнити, посилаючись на обставини викладені в зустрічній позовній заяві.

Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору ОСОБА_4 в судовому засіданні пояснив, що він надавав ОСОБА_3 грошові кошти, згідно розписки. Вказані кошти ОСОБА_3 зобов'язався повернути на його першу вимогу.

Суд, вислухавши учасників справи, вивчивши матеріали справи та надані сторонами докази, вважає, що первісні позовні вимоги ОСОБА_1 підлягають задоволенню. Зустрічні позовні вимоги ОСОБА_3 підлягають частковому задоволенню з огляну на наступне.

Судом встановлено, що 19 серпня 2006 року між сторонами був укладений шлюб, який розірвано 17 липня 2017 року (а. с. 4, 102-103).

Сторони мають дітей: ОСОБА_5, ІНФОРМАЦІЯ_3, ОСОБА_6, 05 серпня 2013 року (а. с. 5-6).

Відповідно до ст. ст. [60, 61 СК України](#), майно набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини самостійного заробітку, при цьому об'єктами права спільної сумісної власності подружжя можуть бути будь-які речі, за винятком тих, які виключені з цивільного обороту.

Житловий будинок з господарськими будівлями і спорудами, який знаходиться за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а, збудовано 27 листопада 2013 року та введено в експлуатацію 09 грудня 2013 року, згідно даних технічного паспорту (а. с. 112-119). Право власності на вказане домоволодіння зареєстроване в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно 14 січня 2014 року за ОСОБА_3 (а. с. 12).

Земельна ділянка площею 0,25 га, кадастровий № 1222380500:04:001:0120, передана для будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських будівель, розміщена за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а, згідно державного акту на право власності на земельну ділянку серії ЯК№ 008316 від 27 липня 2012 року, виданого на підставі рішення Олександрівської сільської ради від 03.03.2011 р. № 30-6/IV, належить ОСОБА_3 (а. с. 50). Право власності на вказану земельну ділянку внесено до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно 21 січня 2013 року (а. с. 71).

[Статтею 63 СК України](#) передбачено, що дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпоряджання майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено домовленістю між ними.

Згідно роз'яснень Пленуму Верховного Суду України викладених у п. 23 [Постанови «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» № 11 від 21.12.2007 року](#), вирішуючи спори між подружжям про майно, необхідно встановлювати обсяг спільно нажитого майна, наявного на час припинення спільного ведення господарства, з'ясувати джерело і час його придбання. Спільною сумісною власністю подружжя, що підлягає поділу (статті [60, 69 СК](#), ч. 3 [ст. 368 ЦК](#)), відповідно до частин 2, 3 [ст. 325 ЦК](#) можуть бути будь-які види майна, за винятком тих, які згідно із законом не можуть їм належати (виключені з цивільного обороту), незалежно від того, на ім'я кого з подружжя вони були придбані чи внесені грошовими коштами, якщо інше не встановлено шлюбним договором чи законом.

Спільною сумісною власністю подружжя, зокрема, можуть бути: квартири, жилі й садові будинки; земельні ділянки та насадження на них, продуктивна і робоча худоба, засоби виробництва, транспортні засоби; грошові кошти, акції та інші цінні папери, паенакопичення в житлово-будівельному, дачно-будівельному, гаражно-будівельному кооперативі; грошові суми та майно, належні подружжю за іншими зобов'язальними правовідносинами, тощо.

Частиною 1 [статті 69 СК України](#), дружина і чоловік мають право на поділ майна, що належить їм на праві спільної сумісної власності, незалежно від розірвання шлюбу.

Відповідно до ч. 1 [ст. 70 СК України](#), у разі поділу майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, частки майна дружини та чоловіка є рівними, якщо інше не визначено домовленістю між ними або шлюбним договором.

Частиною 4 [статті 120 ЗК України](#) визначено, що у разі набуття права власності на жилий будинок, будівлю або споруду кількома особами право на земельну ділянку визначається пропорційно до часток осіб у праві власності жилого будинку, будівлі або споруди.

Пунктом 18-2 [Постанови Пленуму Верховного Суду України № 7 від 16.04.2004 року «Про практику застосування судами земельного законодавства при розгляді цивільних справ»](#) визначено, що окрема земельна ділянка, одержана громадянином у період шлюбу в приватну власність шляхом приватизації, є його особистою приватною власністю, а не спільною сумісною власністю подружжя, оскільки йдеться не про майно, нажите подружжям у шлюбі, а про одержану громадянином частку із земельного фонду.

Якщо на такій земельній ділянці знаходиться будинок, будівля, споруда, що є спільною сумісною власністю подружжя, то у разі поділу будинку, будівлі, споруди між подружжям та виділу конкретної частини будинку, будівлі, споруди до особи, яка не мала права власності чи користування земельною ділянкою переходить це право у розмірі частки права власності у спільному майні будинку, будівлі, споруди у відповідності до [статей 120 ЗК, 377 ЦК](#)

Відповідно до ст. ст. [368, 369 ЦК України](#) спільна власність двох або більше осіб без визначення часток кожного з них у праві власності є спільною сумісною власністю, при цьому майно, набуте подружжям за час шлюбу, є їхньою спільною сумісною власністю, якщо інше не встановлено договором або законом, при цьому співвласники майна, що є у спільній сумісній власності, володіють і користуються ним спільно, якщо інше не встановлено домовленістю між ними.

Згідно [ст. 370 ЦК України](#) у спільній сумісній власності, вважається, що частки кожного із співвласників у праві спільної сумісної власності є рівними.

В той самий час як вбачається з матеріалів справи, право спільної сумісної власності на майно припиняється у разі поділу цього майна між співвласниками, у відповідності до положень ч. 3 [ст. 372 Цивільного Кодексу](#).

У відповідності до п.1ч.1 [ст. 57 СК України](#), особистою приватною власністю дружини, чоловіка є майно, набуте нею, ним за час шлюбу, але за кошти, які належали їй, йому особисто.

11 березня 2006 року, ОСОБА_3 та ВАТ КБ «Надра» було укладено договір на відкриття і обслуговування «Депозитного рахунку, згідно умов п. 3.1 цього договору, вкладник вносить готівкою на депозитний рахунок грошові кошти в розмірі 30000 доларів США. Початок дії договору вважається день надходження коштів на депозитний рахунок, відповідно до п. 8 (а. с. 69).

Згідно розписки від 12.12.2012 року, ОСОБА_3 отримав від ОСОБА_4 грошові кошти в розмірі 36000 доларів США, що еквівалентно 287748 грн. Вказані кошти отримано для будівництва житла (а. с. 72).

Відповідно до [статті 1046 ЦК України](#) за договором позики одна сторона (позикодавець) передає у власність другій стороні (позичальникові) грошові кошти або інші речі, визначені родовими ознаками, а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошових коштів (суму позики) або таку ж кількість речей того ж роду та такої ж якості. Договір позики є укладеним з моменту передання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками.

На підтвердження укладення договору позики та його умов, згідно із частиною другою [статті 1047 ЦК України](#), може бути представлена розписка позичальника або інший документ, який посвідчує передання йому позикодавцем визначеної грошової суми або визначеної кількості речей.

Крім того, частиною першою [статті 1049 ЦК України](#) встановлено, що за договором позики позичальник зобов'язаний повернути суму позики у строк та в порядку, що передбачені договором.

Отже, розписка як документ, що підтверджує боргове зобов'язання, має містити умови отримання позичальником в борг грошей із зобов'язанням їх повернення та дати отримання коштів.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 11 листопада 2015 року у справі № 6-1967цс15.

Відповідно до ч. 2 [ст. 77 ЦПК України](#), предметом доказування є обставини, що підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Згідно [ст. 81 ЦПК України](#) кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Доказування не може ґрунтуватись на припущеннях.

Відповідно до ч. 3 [ст. 65 СК України](#), для укладення одним із подружжя договорів, які потребують нотаріального посвідчення і (або) державної реєстрації, а також договорів стосовно цінного майна, згода другого з подружжя має бути подана письмово.

В обґрунтування своїх вимог ОСОБА_3 зазначає, що кошти в розмірі 30000 доларів США, які знаходилися на депозитному рахунку та кошти отримані за розпискою від 12.12.2012 року в розмірі 36000 доларів США були направлені на будівництво спірного житлового будинку. Однак ОСОБА_3 не надано об'єктивних, належних та допустимих доказів на підтвердження того, що договір позики (розписка) був укладений, саме в інтересах сім'ї, про що була згода ОСОБА_1, і кошти отримані ОСОБА_3 за розпискою від 12.12.2012 року були використані для будівництва спірного будинку.

За таких обставин, суд вважає необґрунтованими посилання ОСОБА_3 про те, що спірний житловий будинок був побудований за його власні кошти, а тому є об'єктом його особистої приватної власності.

Згідно ч.2,3 [ст. 70 СК України](#), при вирішенні спору про поділ майна суд може відступити від засади рівності часток подружжя за обставин, що мають істотне значення, зокрема якщо один із них не дбав про матеріальне забезпечення сім'ї, ухилився від участі в утриманні дитини(дітей), приховав, знищив чи пошкодив спільне майно, витрачав його на шкоду інтересам сім'ї. За рішенням суду частка майна дружини, чоловіка може бути збільшена, якщо з нею, ним проживають діти, а також непрацездатні повнолітні син, дочка, за умови, що розмір аліментів, які вони одержують, недостатній для забезпечення їхнього фізичного, духовного розвитку та лікування.

В судовому засіданні беззаперечно встановлений факт що домоволодіння з присадибною земельною ділянкою набуто ними в період шлюбу, вказане майно є об'єктом спільної сумісної власності подружжя. Крім того, суд вважає обґрунтованими вимоги ОСОБА_1 щодо збільшення її частки майна, а саме визнання за нею права власності на 2/3 частини спірних житлового будинку та земельної ділянки, оскільки з нею проживають діти. Розмір аліментів, які одержують діти, недостатній для забезпечення їхнього фізичного, духовного розвитку та лікування, враховуючи, що заборгованість ОСОБА_3 по сплаті аліментів станом на 01.12.2017 року становить 40000 грн. (а. с. 108). Позивач допустив істотній борг по сплаті аліментів на утримання дітей, у зв'язку із чим вони позбавленні в належному матеріальному забезпеченню з боку батька ОСОБА_3

Суд вважає, необґрунтованою вимогу ОСОБА_3 про зобов'язання ОСОБА_1 сплатити 50 % від суми 3200 грн. за понесені ним витрати за обов'язкові житлово-комунальні послуги за серпень-листопад 2017 року, оскільки не підтверджена належними та допустимими доказами, у зв'язку із чим необхідно відмовити у задоволенні вказаної частини позовних вимог.

У відповідності до ч.1 [ст. 141 ЦПК України](#), судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

ОСОБА_1 при зверненні до суду було сплачено судовий збір в розмірі 2607 грн. 33 коп., у зв'язку із чим з ОСОБА_3 на користь ОСОБА_1 необхідно стягнути судовий збір.

На підставі вищенаведеного, керуючись ст. ст. [57, 60, 61, 63, 69, 70 СК України](#), ст.ст. [15, 368-370, 372, 391 ЦК України](#), ст.ст. [4, 5, 10-13, 81, 263-265, 268 ЦПК України](#), -

В И Р І Ш И В:

Первісні позовні вимоги ОСОБА_1 до ОСОБА_3 про поділ майна подружжя задовольнити.

Визнати об'єктами спільної сумісної власності ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_4 та ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5:

-житловий будинок з господарськими спорудами та будівлями, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а;

-земельну ділянку площею 0,25 га, передана для будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), кадастровий номер 1222380500:04:001:0120, яка розташована за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а.

В порядку поділу спільного майна подружжя, припинити право спільної сумісної власності на:

-житловий будинок з господарськими спорудами та будівлями, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а;

-земельну ділянку площею 0,25 га, передана для будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), кадастровий номер 1222380500:04:001:0120, яка розташована за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а.

Визнати за ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_4, РНОКПП НОМЕР_1, право власності на 2/3 частини:

-житлового будинку з господарськими спорудами та будівлями, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а;

-земельної ділянки площею 0,25 га, переданої для будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), кадастровий номер 1222380500:04:001:0120, яка розташована за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а.

Стягнути з ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5, РНОКПП НОМЕР_2, (51166, Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а) на користь ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_4, РНОКПП НОМЕР_1, (51153, Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Казначейка, вул. Супруна, 9) судовий збір в сумі 2607 грн. 33 коп.

Зустрічні позовні вимоги ОСОБА_3 до ОСОБА_1, третя особа - ОСОБА_4 про розподіл майна подружжя, визнання права приватної особистої власності на частку майна, визнання грошових коштів спільним боргом подружжя, визнання права спільної часткової власності на майно, набуте у шлюбі задовольнити частково.

Визнати об'єктами спільної сумісної власності ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_4 та ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5:

-житловий будинок з господарськими спорудами та будівлями, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а;

-земельну ділянку площею 0,25 га, передана для будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), кадастровий номер 1222380500:04:001:0120, яка розташована за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а.

В порядку поділу спільного майна подружжя, припинити право спільної сумісної власності на:

-житловий будинок з господарськими спорудами та будівлями, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а;

-земельну ділянку площею 0,25 га, передана для будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), кадастровий номер 1222380500:04:001:0120, яка розташована за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а.

Визнати за ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5, РНОКПП НОМЕР_2, право власності на 1/3 частину:

-житлового будинку з господарськими спорудами та будівлями, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а;

-земельної ділянки площею 0,25 га, переданої для будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), кадастровий номер 1222380500:04:001:0120, яка розташована за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Малоандріївка, вул. Степова, 12а.

В іншій частині зустрічних позовних вимог відмовити.

Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку до Апеляційного суду Дніпропетровської області через Магдалинівський районний суд Дніпропетровської області шляхом подачі апеляційної скарги в 30-денний строк з дня проголошення рішення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повне рішення складено 25 травня 2018 року.

Суддя Т.А.Ковальчук